

3.

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ 82/470

της 29^{ης} Ιουνίου 1982 για τα μέτρα που προορίζονται να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών για τις μη μισθωτές δραστηριότητες των απασχολουμένων σε ορισμένες βοηθητικές υπηρεσίες των μεταφορών και των πρακτόρων ταξιδιών(Ομάδα 718 ΔΤΤΒ) καθώς και των εναποθηκευτών (Ομάδα 720 ΔΤΤΒ)¹

(ΕΕ L 213/21.7.1982, σ. 0001 επ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:
τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 49, 57 και 66
την πρόταση της Επιτροπής²,
τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου³,
τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁴,
Εκτιμώντας:

ότι, κατ' εφαρμογή της συνθήκης, απαγορεύεται, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, κάθε διακριτική μεταχείριση με βάση την ιθαγένεια σε θέματα εγκαταστάσεως και παροχής υπηρεσιών· ότι η κατ' αυτόν τον τρόπον υλοποιούμενη αρχή της ίσης μεταχειρίσεως με τους ημεδαπούς εφαρμόζεται, κυρίως, στο δικαίωμα συμμετοχής σε επαγγελματικές δραστηριότητες του ενδιαφερομένου συνεπάγονται την άσκηση του δικαιώματος αυτού·

ότι, εξάλλου, το άρθρο 57 της συνθήκης προβλέπει ότι, για τη διευκόλυνση της αναλήψεως και ασκήσεως των μη μισθωτών δραστηριοτήτων, εκδίδονται οδηγίες για την αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων σπουδών, καθώς και για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των Κρατών μελών·

ότι, πάντως, ελλείψει αμοιβαίας αναγνώρισεως των διπλωμάτων ή άμεσου συντονισμού, φαίνεται σκόπιμο να διευκολυνθεί η πραγματοποίηση του δικαιώματος εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών για τις δραστηριότητες που περιλαμβάνονται στις ομάδες 718 ΔΤΤΒ και 720 ΔΤΤΒ με την έγκριση μέτρων που αποσκοπούν, κυρίως, στην αποτροπή των υπερβολικών δυσχερειών για τους υπηκόους των Κρατών μελών, στα οποία η πρόσβαση στις δραστηριότητες αυτές δεν εξαρτάται από όρους·

ότι, για να αντιμετωπιστεί η δυσχέρεια αυτή, τα μέτρα πρέπει να συνίστανται, κατά κύριο λόγο, στην αποδοχή ως επαρκούς προϋποθέσεως για την πρόσβαση στις εν λόγω δραστηριότητες, οι οποίες πάντως δεν περιλαμβάνουν αυτή καθ' εαυτή τη δραστηριότητα μεταφοράς στα Κράτη μέλη υποδοχής, στα οποία υπάρχει ρύθμιση για τις δραστηριότητες αυτές, της πραγματικής ασκήσεως των δραστηριοτήτων στη χώρα προελεύσεως για μια εύλογη και αρκετά πρόσφατη χρονική περίοδο, εφόσον δεν απαιτείται προηγούμενη κατάρτιση που να εγγυάται ότι ο δικαιούχος διαθέτει ισοδύναμες επαγγελματικές γνώσεις με αυτές, που απαιτούνται από τους υπηκόους του Κράτους μέλους υποδοχής·

ότι η πρακτική άσκηση και, ενδεχομένως, η επαγγελματική κατάρτιση πρέπει να έχουν πραγματοποιηθεί στον ίδιο κλάδο με εκείνον για τον οποίο θέλει να εγκατασταθεί ο δικαιούχος στο Κράτος μέλος υποδοχής, όταν αυτό επιβάλλει αυτόν τον όρο στους υπηκόους του·

ότι, σύμφωνα με τις γενικές αρχές της συνθήκης που θεσπίζουν την ισότητα αμοιβής και σύμφωνα με τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου, η ελευθερία παροχής υπηρεσιών ασκείται σε

1. Σημ. Οι οδηγίες έπονται στην κατάταξη αυτή, των διεθνών ευρωπαϊκών συμβάσεων

2. ΕΕ αριθ. 73 της 23.4.1966, σ. 1099/66.

3. ΕΕ αριθ. 201 της 5.11.1966, σ. 3475/66.

4. ΕΕ αριθ. 17 της 28.1.1967, σ. 284/67.

κάθε Κράτος μέλος υπό όρους οι οποίοι είναι ίδιοι με τους όρους που επιβάλλει το Κράτος αυτό, με τους νόμους και κανονισμούς του, στους υπηκόους του για την ίδια δραστηριότητα· ότι, κατά τη θέσπιση των μέτρων που απαιτούνται για την συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία, εναπόκειται στα Κράτη μέλη να διασφαλίζουν μεταξύ των υπηκόων τους και των υπηκόων των άλλων Κρατών μελών την ισοτιμία των όρων για την άσκηση των δραστηριοτήτων αυτών, ιδίως όσον αφορά τις συνθήκες εκμεταλλεύσεως και τις απαιτούμενες χρηματικές εγγυήσεις·

ότι, κατά το μέτρο που τα Κράτη μέλη εξαρτούν και για τους μισθωτούς την ανάληψη ή άσκηση των δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στην παρούσα οδηγία από την κατοχή επαγγελματικών γνώσεων και ικανοτήτων, η οδηγία αυτή πρέπει να εφαρμοσθεί επίσης και γι' αυτή την κατηγορία προσώπων, ώστε να καταργηθεί ένα εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων και να ολοκληρωθούν κατ' αυτόν τον τρόπο τα μέτρα που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 1968 περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων εντός της Κοινότητας⁵.

ότι είναι σκόπιμο, για τον ίδιο λόγο, να εφαρμοστούν και στους μισθωτούς οι διατάξεις που αφορούν την απόδειξη φερεγγυότητας και την μη πτώχευση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Τα Κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα, που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, όσον αφορά την εγκατάσταση εντός της επικράτειάς τους φυσικών προσώπων και εταιρειών που αναφέρονται στον τίτλο I των Γενικών Προγραμμάτων⁶, καθώς και όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών από αυτά τα πρόσωπα και τις εταιρείες, που στο εξής καλούνται "δικαιούχοι", στον τομέα των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 2.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται επίσης και για υπηκόους των κρατών μελών, οι οποίοι, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου της 15 Οκτωβρίου 1968 περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων εντός της Κοινότητας, επιθυμούν να ασκήσουν ως μισθωτοί τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται για τις δραστηριότητες που παρατίθενται στο παράρτημα I του Γενικού Προγράμματος για την κατάργηση των περιορισμών της ελευθερίας εγκαταστάσεως, ομάδες 718 ΔΤΤΒ και 720 ΔΤΤΒ.

Οι δραστηριότητες αυτές συνίστανται ιδίως:

Α. α) στη διενέργεια διαμεσολαβητικών πράξεων μεταξύ των ασκούντων παντός είδους μεταφορών και των ατόμων που αποστέλλουν ή δέχονται αποστολές εμπορευμάτων, καθώς και στην πραγματοποίηση διαφόρων συναφών εργασιών:

αα) με τη σύναψη συμβάσεων με τους επιχειρηματίες μεταφορών για λογαριασμό των εντολέων τους,

ββ) με την επιλογή του είδους της μεταφοράς, της επιχειρήσεως και του δρομολογίου, που θεωρούνται συμφερότεροι για τον εντολέα,

γγ) με την προετοιμασία της μεταφοράς από τεχνική άποψη (π.χ. συσκευασία απαραίτητη για τη μεταφορά), με την πραγματοποίηση διαφόρων δευτερευουσών εργασιών κατά τη διάρκεια της μεταφοράς (π.χ. με την εξασφάλιση του ανεφοδιασμού σε πάγο των ψυκτικών βαγονιών),

δδ) με τη διεκπεραίωση των διατυπώσεων που συνδέονται με τη μεταφορά, όπως η σύνταξη της φορτωτικής· με το συνδυασμό ή το διαχωρισμό των αποστολών,

εε) με το συντονισμό των διαφόρων φάσεων μιας μεταφοράς, εξασφαλίζοντας τη διαμετακόμιση, την επαναποστολή, τη μεταφόρτωση και τις διάφορες τερματικές εργασίες,

στ) με την παροχή φορτίου στους μεταφορείς και μεταφορικών δυνατοτήτων στα άτομα που αποστέλλουν ή δέχονται αποστολές εμπορευμάτων·

5. ΕΕ αριθ. 1.257 της 19.10.1968, σ. 2.

6. ΕΕ αριθ. 2 της 15.1.1962, σ. 32/62 και 36/62.

- β) στον υπολογισμό των μεταφορικών εξόδων, και τον έλεγχο του λογαριασμού των εξόδων·
- γ) στη μίσθωση βαγονιών ή αμαξιών σιδηροδρόμων για τη μεταφορά ατόμων ή εμπορευμάτων·
- δ) στην πραγματοποίηση ορισμένων διαβημάτων μόνιμου ή ευκαιριακού χαρακτήρα, εξ ονόματος και για λογαριασμό εφοπλιστή ή θαλάσσιου μεταφορέα (προς τις λιμενικές αρχές, τις επιχειρήσεις ανεφοδιασμού του πλοίου, κλπ.)·
- ε) στη μεσολάβηση για την αγορά, την πώληση ή τη ναύλωση πλοίων·
- Β. α) στην οργάνωση, παρουσίαση και πώληση, κατ' αποκοπή ή προμήθεια, των μεμονωμένων ή συνδυασμένων τμημάτων ενός ταξιδιού ή μιας διαμονής (μεταφοράς, παροχή στέγης, τροφή, εκδρομές κλπ.), ανεξαρτήτως της αιτίας της μετακινήσεως·
- β) στην προετοιμασία, τη διαπραγμάτευση και τη σύναψη των συμβάσεων για τη μεταφορά μεταναστών·
- Γ. α) στην παραλαβή κάθε είδους αντικειμένου ή εμπορεύματος για αποθήκευση, για λογαριασμό του καταθέτη, υπό τελωνειακό ή μη καθεστώς, σε αποθήκες, γενικές αποθήκες, χώρους αποθηκείσεως επίπλων, ψυκτικούς θαλάμους αποθηκείσεως, σιλούς, κλπ·
- β) στη χορήγηση προς τον καταθέτη αποδείξεως η οποία περιγράφει το αντικείμενο ή το εμπόρευμα που έγινε δεκτό προς αποθήκευση·
- γ) στην παροχή εκτάσεων, τροφής και χώρων για την πώληση ζώων που έχουν δοθεί για προσωρινή φύλαξη, είτε πριν από την πώληση, ή είτε κατά τη μετακόμιση προς ή από την αγορά·
- Δ. α) στη διενέργεια του ελέγχου ή της τεχνικής πραγματογνωμοσύνης των αυτοκινήτων·
- β) στη μέτρηση, ζύγιση, ογκομετρική εκτίμηση των εμπορευμάτων.

Άρθρο 3

Για τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2, οι συνήθεις χαρακτηρισμοί που χρησιμοποιούνται αυτή τη στιγμή στα Κράτη μέλη είναι, ενδεικτικά, οι ακόλουθοι

Βέλγιο:

- A. Commissionnaire de transport
 Vervoercommissionair
 Courtier de transport
 Vervoermakelaar
 Commissionnaire-expéditeur au transport
 Commissionnair-expéditeur bij het vervoer
 Commissionnaire affruteur
 Commissionnaire-affruteur routier
 Commissionnair-wegbevrachter
 Affruteur routier
 Wegbevrachter
 Affruteur fluvial
 Binnenvaartbevrachter of rivierbevrachter
 Affruteur maritime
 Scheepsbevrachter
 Agent maritime
 Scheepsagent
 Courtier de navires
 Scheepsmakelaar
- B. Agent de voyages
 Reisagent
 Agent d' immigration
 Emigratieagent
- C. Entrepoteitaire
 Depothouder
- D. Expert en automobiles
 Deskundige inzake auto's

Peseur - mesureur - hauteur juré
Bédigde wegers, meters en ijkers

Γερμανία

- A. Spediteur
Abfertigungsspediteur
Güterkraftverkehrsvermittler
Schiffsmakler
Vermieter von Eisenbahnwagen und Eisenbahnwaggons
- B. Reisebürounternehmer
Auswanderungsagent
- C. Lagerhalter
- D. Kraftfahrzeugsachverständiger
Wäger

Δανία

- A. Spediter
Skibsagent
- B. Reisebureau
- C. Opbevaring
- D. Vejer of maler
Bilinspekter og bilassistent

Γαλλία

- A. Commissionnaire de transport
Courtier de fret routier
Dépositaire de colis
Courtier de fret de navigation intérieure
Agent maritime
Agent consignataire de navires
- B. Agent de voyage
- C. Entrepoteitaire
Exploitant de magasin général
- D. Expert en automobiles
Peseurs - mesureur juré

Ελλάδα

- A. Πράκτορας μεταφορών
Ναυτικός πράκτορας
Εφοδιαστής πλοίων
Ναυλομεσίτης επαγγελματικών τουριστικών πλοίων και πλοιαρίων
Ναυλομεσίτης πλοίων
- B. Πράκτορας για επιβατικά ακτοπλοϊκά πλοία
Τουριστικά γραφεία:
 - 1) Γενικού τουρισμού
 - 2) Εσωτερικού τουρισμού
 - 3) Tour operatorΠράκτορες μεταναστεύσεως και αντιπρόσωποί τους
- Γ. Γενικές αποθήκες
- Δ. Πραγματογνώμονες επί τροχαίων ατυχημάτων

Ιρλανδία

- A. Forwarding agent
 - Shipping and forwarding agent
 - Shipbroker
 - Freight agent
 - Shipping agent
 - Air freight agent
 - Road haulage broker
- B. Travel agent
 - Tour operator
 - Air broker
 - Air travel organizer
- C. Bonder
 - Warehousekeeper
 - Market or lairage operator
- D. Motor vehicle examiner

Ιταλία

- A. Spedizpionier (commissionario)
 - Mediatore
 - Agente marittimo raddcomandataro
 - Mediatore marittimo
- B. Agente di viaggio e turismo
 - Mandatario di vettore di emigrante
- C. Esercenti depositi in magazzini doganali di proprietà privata
 - Esercenti magazzini generali
 - Esercenti depositi franchi
- D. Stimatore e pesatore pubblico

Λουξεμβούργο

- A. Commissionnaire de transport
 - Commissionnaire expéditeur au transport
- B. Agent de voyage
 - Agent d' migration
- C. Entrepoteur
- D. Expert en automobiles
 - Peseur

Κάτω Χώρες

- A. Expéditeur
 - Bevrachter
 - Scheepsmakelaar
 - Scheepsagent
 - Verhurent van spoorrijtuigen en spoorwagens
- B. Reisbureaubedrijf
 - Emigratieagent
- C. Douane - entrepot (publiek, particulier, fictief)
 - Gewone opslagplaatsen
- D. Technische inspectie van motorrijtuigen
 - Meter, wagen en ijken

Ηνωμένο Βασίλειο

- A. Freighy forwarder
Shipbroker
Air cargo agent
Shipping and forwarding agent
- B. Tour operator
Travel agent
Air broker
Air travel organizer
- C. Storekeeper
Livestock dealer
Market or lairage operator
Warehousekeeper
Wharfinger
- D. Motor vehicle examiner
Master porter
Cargo superintendent

Άρθρο 4

1. Όταν Κράτος μέλος υποδοχής απαιτεί από τους υπηκόους του, για την ανάληψη μιας από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2, απόδειξη εντιμότητας και απόδειξη περί μη κηρύξεως σε πτώχευση ή μία μόνο από τις δύο αυτές αποδείξεις, δέχεται ως επαρκή απόδειξη, για τους υπηκόους των άλλων Κρατών μελών, την προσαγωγή αποσπάσματος ποινικού μητρώου ή, ελλείψει αυτού, ενός ισότιμου πιστοποιητικού εκδοθέντος από μία ομάδα δικαστική ή διοικητική αρχή της χώρας προελεύσεως ή καταγωγής, από το οποίο προκύπτει ότι καλύπτονται οι απαιτήσεις αυτές.

2. Όταν Κράτος μέλος απαιτεί από τους υπηκόους του, για την ανάληψη μιας από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο Β, ορισμένες προϋποθέσεις εντιμότητας, για τις οποίες δεν αποτελεί απόδειξη το πιστοποιητικό που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το Κράτος αυτό δέχεται ως επαρκή απόδειξη, για τους υπηκόους των άλλων Κρατών μελών, βεβαίωση αρμόδιας δικαστικής ή διοικητικής αρχής της χώρας προελεύσεως ή καταγωγής, η οποία πιστοποιεί ότι καλύπτονται οι προϋποθέσεις αυτές. Η βεβαίωση αυτή πρέπει να αναφέρεται σε συγκεκριμένα γεγονότα που λαμβάνονται υπόψη στη χώρα υποδοχής.

3. Όταν το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ή η βεβαίωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2, δεν εκδίδεται από τη χώρα προελεύσεως ή καταγωγής, όσον αφορά είτε την εντιμότητα είτε την μη πτώχευση, μπορεί να αντικατασταθεί από ένορκη δήλωση – ή, στις χώρες όπου δεν ισχύει ο όρκος, με υπεύθυνη δήλωση που γίνεται από τον ενδιαφερόμενο ενώπιον αρμόδιας δικαστικής ή διοικητικής αρχής ή, ενδεχομένως, ενός συμβολαιογράφου της χώρας προελεύσεως ή καταγωγής. Η αρχή αυτή, ή ο συμβολαιογράφος, εκδίδει βεβαίωση που πιστοποιεί αυτή την ένορκη ή την επίσημη δήλωση. Η δήλωση μη πτωχεύσεως μπορεί, επίσης, να γίνεται ενώπιον αρμόδιου επαγγελματικού οργανισμού της ίδιας αυτής χώρας.

Παρά τα ανωτέρω, το Κράτος μέλος υποδοχής, μπορεί επίσης να λάβει υπόψη συγκεκριμένα γεγονότα που είναι σε θέση να γνωρίζει εξ ιδίων μέσων.

4. Όταν, στο Κράτος μέλος υποδοχής, πρέπει να αποδειχθεί η οικονομική επιφάνεια, το Κράτος μέλος αυτό θεωρεί τα πιστοποιητικά που εκδίδονται από τις τράπεζες άλλων Κρατών μελών ως ισότιμα με τα πιστοποιητικά που εκδίδονται στην επικράτειά του.

5. Τα έγγραφα που εκδίδονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2, 3 και 4 δεν είναι δυνατόν να υποβληθούν μετά πάροδο τριών μηνών από την ημερομηνία εκδόσεώς τους.

6. Τα Κράτη μέλη ορίζουν, εντός της προθεσμίας που προβλέπεται από το άρθρο 8, τις αρχές και οργανισμούς που είναι αρμόδιοι για την έκδοση των εγγράφων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο και ενημερώνουν αμέσως σχετικά τα άλλα Κράτη μέλη και την Επιτροπή.

Άρθρο 5

Τα Κράτη μέλη, στα οποία η ανάληψη και η άσκηση μιας από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 είναι δυνατή μόνον εφόσον πληρούνται ορισμένοι όροι ειδικεύσεως, μεριμνούν για την ενημέρωση του δικαιούχου ο οποίος υποβάλλει τη σχετική αίτηση, σχετικά με τη ρύθμιση, στην οποία υπόκειται η δραστηριότητα που προτίθεται να ασκήσει, πριν εγκατασταθεί ή πριν αρχίσει να ασκεί προσωρινά δραστηριότητα.

Άρθρο 6

1. Όταν, σε Κράτος μέλος, η ανάληψη ή άσκηση μιας από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο Α υπό α, β ή δ εξαρτάται από την κατοχή γενικών εμπορικών ή επαγγελματικών γνώσεων και ικανοτήτων, το Κράτος μέλος αυτό αναγνωρίζει, ως επαρκή απόδειξη αυτών των γνώσεων και των ικανοτήτων, την πραγματική άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας σε άλλο Κράτος μέλος:

α) είτε επί πέντε συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή υπό την ιδιότητα διευθυντή επιχειρήσεως·

β) είτε

– επί δύο συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχειρήσεως, εφόσον ο δικαιούχος μπορεί να αποδείξει, για την εν λόγω δραστηριότητα, προηγούμενη τριετή τουλάχιστον κατάρτιση, η οποία βεβαιώνεται με πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από το Κράτος μέλος ή κρίνεται απόλυτα ικανοποιητική από έναν αρμόδιο επαγγελματικό οργανισμό, ή

– επί τρία συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχειρήσεως, εφόσον ο δικαιούχος μπορεί να αποδείξει, για την εν λόγω δραστηριότητα, προηγούμενη διετή τουλάχιστον κατάρτιση, η οποία βεβαιώνεται με πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από το Κράτος μέλος ή κρίνεται απόλυτα ικανοποιητική από έναν αρμόδιο επαγγελματικό οργανισμό·

γ) είτε επί δύο συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχειρήσεως, εφόσον ο δικαιούχος μπορεί να αποδείξει ότι άσκησε ως υπάλληλος την εν λόγω δραστηριότητα επί τρία τουλάχιστον έτη·

δ) είτε επί τρία συνεχή έτη υπό την ιδιότητα του υπαλλήλου, εφόσον ο δικαιούχος μπορεί να αποδείξει ότι παρακολούθησε για την εν λόγω δραστηριότητα προηγούμενη επιμόρφωση τουλάχιστον δύο ετών, η οποία βεβαιώνεται με πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από το Κράτος ή που θεωρείται απόλυτα ικανοποιητική από έναν αρμόδιο επαγγελματικό οργανισμό.

2. Όταν, σε ένα Κράτος μέλος, η ανάληψη ή η άσκηση μιας από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο Α υπό γ ή ε, σημείο Β υπό β, σημεία Γ ή Δ, εξαρτάται από την κατοχή γενικών εμπορικών ή επαγγελματικών γνώσεων και ικανοτήτων, το Κράτος μέλος αυτό αναγνωρίζει ως επαρκή απόδειξη αυτών των γνώσεων και των ικανοτήτων την πραγματική άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας, σε άλλο Κράτος μέλος:

α) είτε επί τρία συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχειρήσεως·

β) είτε επί δύο συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχειρήσεως, εφόσον ο δικαιούχος αποδεικνύει, για την εν λόγω δραστηριότητα, προηγούμενη κατάρτιση, η οποία βεβαιώνεται με πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από το Κράτος ή κρίνεται ως απόλυτα ικανοποιητική από ένα αρμόδιο επαγγελματικό οργανισμό·

γ) είτε επί δύο συνεχή έτη υπό ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχειρήσεως, εφόσον ο δικαιούχος μπορεί να αποδείξει ότι άσκησε την εν λόγω δραστηριότητα ως υπάλληλος επί τρία τουλάχιστον έτη·

δ) είτε επί τρία συνεχή έτη ως υπάλληλος, όταν ο δικαιούχος αποδεικνύει για την εν λόγω δραστηριότητα προηγούμενη κατάρτιση, η οποία βεβαιώνεται με πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από το Κράτος ή που κρίνεται απόλυτα ικανοποιητική από έναν αρμόδιο επαγγελματικό οργανισμό.

3. Όταν, σ' ένα Κράτος μέλος, η ανάληψη και άσκηση των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο Β υπό α εξαρτάται από την κατοχή γενικών εμπορικών ή επαγγελματικών γνώσεων και ικανοτήτων, το Κράτος μέλος αυτό αναγνωρίζει ως επαρκή απόδειξη αυτών των γνώσεων και των ικανοτήτων την πραγματική άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας σ' ένα άλλο Κράτος μέλος:

- α) είτε επί έξι συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχειρήσεως·
β) είτε
- επί τρία συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχειρήσεως, όταν ο δικαιούχος μπορεί να αποδείξει, για την εν λόγω δραστηριότητα, προηγούμενη κατάρτιση τουλάχιστον τριών ετών, η οποία βεβαιώνεται από πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από το Κράτος ή που κρίνεται απόλυτα ικανοποιητική από έναν αρμόδιο επαγγελματικό οργανισμό, είτε
 - επί τέσσερα συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχειρήσεως, όταν ο δικαιούχος μπορεί να αποδείξει, για την εν λόγω δραστηριότητα, προηγούμενη κατάρτιση τουλάχιστον δύο ετών που βεβαιώνεται από πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από το Κράτος ή που κρίνεται ως απόλυτα ικανοποιητική από έναν αρμόδιο επαγγελματικό οργανισμό·
- γ) είτε επί τρία συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχειρήσεως, όταν ο δικαιούχος μπορεί να αποδείξει ότι άσκησε ως υπάλληλος την εν λόγω δραστηριότητα επί τουλάχιστον πέντε έτη·
δ) είτε
- επί πέντε συνεχή έτη υπό την ιδιότητα του υπαλλήλου, όταν ο δικαιούχος μπορεί να αποδείξει, για την εν λόγω δραστηριότητα, προηγούμενη κατάρτιση τουλάχιστον τριών ετών που βεβαιώνεται από πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από το Κράτος ή που κρίνεται ως απόλυτα ικανοποιητική από έναν αρμόδιο επαγγελματικό οργανισμό, είτε
 - επί έξι συνεχή έτη υπό την ιδιότητα του υπαλλήλου, όταν ο δικαιούχος μπορεί να αποδείξει, για την εν λόγω δραστηριότητα, προηγούμενη κατάρτιση που βεβαιώνεται από πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από το Κράτος ή που κρίνεται απόλυτα ικανοποιητική από έναν αρμόδιο επαγγελματικό οργανισμό.
4. Το Κράτος μέλος υποδοχής μπορεί να απαιτήσει από τους υπηκόους των άλλων Κρατών μελών, εφόσον το απαιτεί από τους υπηκόους του, η εν λόγω δραστηριότητα να έχει ασκηθεί και η επαγγελματική κατάρτιση να έχει πραγματοποιηθεί στον κλάδο στον οποίο ο δικαιούχος ζητά να απασχοληθεί στο Κράτος μέλος υποδοχής.
5. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιπτώσεις α και γ, στην παράγραφο 2 περιπτώσεις α και γ και στην παράγραφο 3 περιπτώσεις α και γ, η εν λόγω δραστηριότητα δεν πρέπει να έχει παύσει περισσότερο από δέκα έτη κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3. Εντούτοις, εφόσον σ' ένα Κράτος μέλος ορίζεται μικρότερη προθεσμία για τους υπηκόους του, η προθεσμία μπορεί επίσης να εφαρμοστεί στους δικαιούχους.

Άρθρο 7

1. Θεωρείται ότι ασκεί δραστηριότητα διευθυντή επιχειρήσεως, με την έννοια του άρθρου 6 παράγραφοι 1 και 2, κάθε πρόσωπο που έχει ασκήσει σε κατάσταση του αντίστοιχου επαγγελματικού κλάδου:

- α) είτε τα καθήκοντα προϊσταμένου επιχειρήσεως ή προϊσταμένου υποκαταστήματος·
- β) είτε τα καθήκοντα βοηθού του επιχειρηματία ή του προϊσταμένου επιχειρήσεως, αν τα καθήκοντα αυτά συνεπάγονται ευθύνη αντίστοιχη με την ευθύνη του αντιπροσωπευόμενου επιχειρηματία ή του προϊσταμένου επιχειρήσεως·
- γ) με εμπορικά καθήκοντα, που είναι υπεύθυνο τουλάχιστον για έναν τομέα της επιχειρήσεως.

2. Θεωρείται ότι ασκεί δραστηριότητα διευθυντή επιχειρήσεως, με την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 3, κάθε άτομο που άσκησε σε κατάσταση του αντίστοιχου επαγγελματικού κλάδου:

- α) είτε τα καθήκοντα προϊσταμένου επιχειρήσεως·
- β) είτε τα καθήκοντα αναπληρωτή του επιχειρηματία ή του προϊσταμένου επιχειρήσεως ή του προϊσταμένου υποκαταστήματος, αν τα καθήκοντα αυτά συνεπάγονται ευθύνη αντίστοιχη με την ευθύνη του αντιπροσωπευόμενου επιχειρηματία ή του προϊσταμένου επιχειρήσεως·
- γ) είτε τα καθήκοντα ανώτερου στελέχους επιφορτισμένου με εμπορικής φύσεως αρμοδιότητες και υπεύθυνου τουλάχιστον ενός τμήματος της επιχειρήσεως.

3. Η απόδειξη ότι πληρούνται οι όροι που ορίζονται από το άρθρο 6 προκύπτει από βεβαίωση που εκδίδεται από την αρμόδια αρχή ή οργανισμό του Κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως, την οποία ο ενδιαφερόμενος πρέπει να υποβάλει προς υποστήριξη της αιτήσεώς του για άδεια ασκήσεως της ή εν λόγω δραστηριοτήτων στο Κράτος μέλος υποδοχής.

4. Τα Κράτη μέλη ορίζουν, μέσα στην προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 8, τις αρμόδιες αρχές και οργανισμούς για την έκδοση των βεβαιώσεων της παραγράφου 3, και ενημερώνουν αμέσως σχετικά τα άλλα Κράτη μέλη και την Επιτροπή.

Άρθρο 8

Τα Κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία σε προθεσμία δεκαοκτώ μηνών από την κοινοποίησή της και την ενημερώνουν αμέσως σχετικά με την Επιτροπή.

Άρθρο 9

Τα Κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των βασικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που εκδίδουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 10

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 29 Ιουνίου 1982.